

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.06.2006
KOM(2006) 319 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG
EUROPA-PARLAMENTET**

Mod en bæredygtig europæisk vinsektor

{SEK(2006) 770
SEK(2006) 780}

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

Mod en bæredygtig europæisk vinsektor

BAGGRUND

Denne meddelelse er udarbejdet på Kommissionens initiativ som led i de løbende reformer af den fælles landbrugspolitik i 2003¹, 2004² og 2005³, der omfatter alle hovedsektorer bortset fra vin, frugt og grøntsager. Den stadig dårligere ligevægt mellem udbud og efterspørgsel i vinsektoren og de voksende udfordringer, som er knyttet til et europæisk og internationalt marked for vin, stiller krav om en reform af sektoren. Fællesskabets politik for bæredygtig udvikling, som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Göteborg⁴, for bedre konkurrenceevne i den relancerede Lissabon-strategi⁵ og for forenkling og bedre regulering inden for den fælles landbrugspolitik⁶ peger ligeledes i denne retning.

EU er verdens førende producent, forbruger, eksportør og importør af vin. Vin fra EU anerkendes verden over for sin kvalitet. Denne position er opnået gennem århundreders vinproduktion, der har forsynet forbrugere over hele verden med fremragende kvalitetsprodukter. Desuden skaber vinproduktion store landskabelige værdier og giver mulighed for lønsom udnyttelse af jord, der ellers måtte opgives – begge dele miljømæssige goder, når produktionen finder sted med respekt for miljøet.

Vinsektoren i EU har som økonomisk aktivitet vital betydning, navnlig for beskæftigelse og eksportindtægter. Med over 1,5 millioner brug på tilsammen 3,4 millioner ha (2 % landbrugsarealet i EU-25) udgjorde vinproduktionen i 2004 5,4 % af landbrugsproduktionen. Vinproduktion udgør ca. 10 % af landbrugsproduktionens værdi i Frankrig, Italien, Østrig, Portugal, Luxembourg og Slovenien og lidt mindre i Spanien.

Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin fastlagde et kompliceret EU-ordning for produktionskapacitet, markedsmekanismer, fremstillingsmetoder samt klassifikation, mærkning af og handel med vin. Hertil kommer nationale og regionale regelsæt, der bidrager til uklarheden på området. Nærhedsprincippet er naturligvis vigtigt, men forenkling og gennemsigtighed er også legitime mål.

Mange støtteordninger har været uændrede i en del år, og det samme gælder støtteniveauet. Alle foranstaltninger, der finansieres over EU's budget, bør revideres, specielt på baggrund af den stigende tendens til krsedestillation ikke kun af bordvin, men også af kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder (kvbd). Krsedestillation, der tidligere kun fandt sted undtagelsesvis, bliver i stigende omfang normal praksis og har fundet sted i tre af de seneste fem år. Trods et fald i produktionen på 11 % anmodede flere medlemsstater i produktionsåret 2005/06 om krsedestillation af betydelige mængder bordvin og kvalitetsvin. Det må derfor

---

¹ Generel reform af den fælles landbrugspolitik.

² Bomuld, humle, olivenolie og tobak.

³ Sukker.

⁴ Formandskabets konklusioner, 15.-16. juni 2001.

⁵ KOM(2005) 24 endelig.

⁶ KOM(2005) 509 endelig.

sikres, at den fremtidige politik er omkostningseffektiv, og at pengene gives godt ud. Desuden er der blevet givet udtryk for sundhedsmæssig betænkelighed ved, at man ved destillation af alkohol til konsum kunstigt sænker prisen på spiritus med højt alkoholindhold.

Der er udført en konsekvensanalyse af aktionsmulighederne i en ny fællesskabspolitik for vinsektoren med henblik på at sikre synergi med andre fællesskabspolitikker. Analysen indeholder bidrag fra alle de relevante afdelinger i Kommissionen og fremlægges sammen med denne meddelelse.

Kommissionen åbnede den offentlige debat om den fremtidige politik ved afholdelse af et seminar om vin med de involverede parter den 16. februar 2006. Dokumenterne fra seminaret er tilgængelige på Kommissionens netsted⁷. Den rådgivende gruppe vedrørende vin har ligeledes drøftet de mulige reformscenarier. Desuden er der afholdt en lang række bilaterale møder med et bredt udsnit af de involverede parter.

1. DEN NUVÆRENDE SITUATION PÅ MARKEDET FOR VIN OG PROGNOSE FOR UDVIKLINGEN

Siden 1975/76 er EU's overproduktionsproblem blevet imødegået med en politik, der består i at begrænse produktionskapaciteten og tilskynde til permanent nedlæggelse af produktionsarealer, hvorved der er opnået en reduktion fra 4,5 millioner ha i 1976 til 3,2 millioner ha i 2005. Siden 1996 har der dog været et fald i medlemsstaternes frivillige gennemførelse af rydningsordningen, og sammen med tildeling af nye plantningsrettigheder er de tidligere gavnlige virkninger dermed stort set sat over styr. Vinproduktionen⁸ har i de fem sidste produktionsår ligget på mellem 166 og 196 millioner hl for EU-25. Andelen af kvbd-vin af den samlede EU-vinproduktion har været stigende og svarer nu næsten til bordvinenes.

Vinforbruget i EU er de senere årtier faldet betydeligt i et støt tempo. Denne tendens har især omfattet bordvin, hvorimod forbruget af kvbd er voksende, så de to vinkategorier nu tegner sig for næsten ens andele.

Siden 1996 er vinimporten til EU-25 vokset med 10 % årligt og nåede i 2005 næsten op på 11,8 millioner hl. Vinene fra den såkaldte "nye verden" har erobret en betydelig markedsandel fra EU-vinene. Mængden af vin, der eksporteres fra EU, er steget siden 1996, dog meget langsommere end importen, og nåede op på ca. 13,2 millioner hl i 2005. EU er stadig nettoeksportør af vin.

Hvis den fælles markedsordning for vin forudsættes at forblive uændret, og når man tager udgangspunkt i den forventede udvikling i produktion, forbrug og samhandelsdynamik, vil overskudsproduktionen frem til 2010/11 stige til 27 millioner hl (15 % af produktionen), eller 15 millioner hl (8,4 % af produktionen), hvis de mængder, der med støtte destilleres til alkohol til konsum, ikke betragtes som overskud. Overskudsproduktion er navnlig et alvorligt problem for bordvin, men også for kvbd er situationen blevet forringet. Vinbalancen for EU -27 er skitseret i konsekvensanalysen.

---

⁷ På http://europa.eu.int/comm/agriculture/capreform/wine/index_en.htm.

⁸ Den totale vinproduktion = vinproduktionen + produktionen af druemost og -saft.

2. DEN FÆLLES MARKEDSORDNING FOR VIN I DAG

Den fælles markedsordning for vin er organiseret omkring et omfattende sæt komplicerede politiske instrumenter. Tre foranstaltninger sigter mod at styre produktionskapaciteten ved at begrænse plantningsrettighederne og støtte strukturforbedringer gennem (a) endelig rydning og (b) programmer for omstrukturering og omstilling rettet mod tilpasning af kvalitet og kvantitet forbrugernes efterspørgsel. Begrænsningerne i plantningsrettigheder, herunder forbud mod nyplantninger, gælder indtil den 31. juli 2010.

Foranstaltningerne for det indre marked omfatter traditionelle foranstaltninger, som f.eks. krsedestillation af overskudsvin og destillation af overskudsvin af druesorter med dobbelt klassificering. Formålet er at begrænse prisfald. Dertil kommer obligatorisk destillation af biprodukterne bæreme og presserester med henblik på at undgå for kraftig presning af druerne og forbedre vinens kvalitet. Endelig er der destillation af bordvin til konsumalkohol til spiritusindustrien, hvilket har til formål at bevare visse dele af konsumalkoholsektoren som en traditionel afsætningsmulighed for vin.

For at undgå forstyrrelse af markedet og følgerne heraf gives der støtte til midlertidig privat lagring af vin og druemost. Desuden kan der gives støtte, som tilskynder til alternativ anvendelse af druemost, især til tilsætning og druesaft. Den fælles markedsordning omfatter desuden traditionelle handelsmekanismer som told, restriktioner og licenser. Der er også indgået aftaler med stater uden for EU.

Den fælles markedsordning for vin indeholder i modsætning til de fleste andre fælles markedsordninger et komplet sæt regler vedrørende definitioner, kvbd og bordvin med geografisk betegnelse, vinfremstillingsmetoder og mærkning, hvilket tjener til at sikre forbrugerne en rimelig og gennemsigtig kvalitetsstandard.

3. PROBLEMER MED DEN NUVÆRENDE MARKEDSORDNING FOR VIN OG SKIFTENDE OMSTÆNDIGHEDER

3.1. Markedssituationen

- EU's vinforbrug falder med ca. 750 000 hl eller 0,65 % årligt.
- Forbrugsmønsteret og livsstilen ændrer sig generelt, og specielt når det gælder vin.
- Det strukturelle overskud skønnes at være ca. 15 millioner hl vin, svarende til omkring 8,4 % af vinproduktionen i EU-27.
- Det er nødvendigt med intervention i form af destillation for at fjerne ca. 15 % af vinproduktionen hvert år.
- Lagrene af vin, der overstiger et års produktion, er voksende, og der er ringe udsigt til, at de kan afsættes. Dette trykker priserne og producenternes indtægter.
- Importen stiger hurtigere end eksporten, og forskellen er ved at indsnævres, så importen snart kan tænkes at overstige eksporten. Verdenshandelen med vin er allerede stærkt liberaliseret, og EU's importtold på vin er lav.
- Stigningen i produktion og salg af vin fra "den nye verden" understreger, at EU's vinproducenter er nødt til at blive mere konkurrencedygtige.

3.2. Regulering af produktionskapaciteten

- Forbuddet mod beplantning har kun begrænset virkning, hvilket dels skyldes tildeling af nyplantningsrettigheder, dels stigende udbytte i nogle medlemsstater.
- Plantningsrettigheder øger produktionsomkostningerne og virker som en bremse på rationaliseringen af brugenes struktur, så konkurrenceevnen forringes.
- Lande uden for EU anvender ikke sådanne begrænsninger af plantningsrettighederne.
- Omstrukturerings- og omstillingsordningen har gjort det muligt for producenterne at opgradere til "kvalitetsvin", men kan også tænkes at føre til en stigning i produktionen. Normal udskiftning bliver muligvis undertiden dækket af ordningen, hvilket er imod dens formål.
- Rydningsordningen er stort set ikke blevet anvendt siden 1996.
- Efter mange års forløb har nogle medlemsstater endnu ikke gjort op med visse såkaldt ureglementerede vinmarker (beplantet før den 1. september 1998) eller rydningen af visse såkaldt ulovlige vinmarker (beplantet fra den 1. september 1998). De arealer, som ikke har kunnet bringes i overensstemmelse med bestemmelserne, og som stadig undersøges, udgør ca. 68 100 ha eller ca. 2 % af det samlede vinareal i EU-25.

3.3. Foranstaltninger til støtte for markedet

- Foranstaltninger til støtte for markedet i form af destillation er ikke særlig effektive til at sikre vinavlernes indkomst og tjener som permanent afsætningsmulighed for en usælgelig overskudsproduktion.
- Krisedestillation, der er tænkt som et middel til at takle en konjunkturbestemt overskudsproduktion, anvendes som strukturforanstaltning og omfatter nu også kvalitetsvine.
- Ordningen for støtte til privat oplagring er blevet en strukturforanstaltning. Oplagringsomkostninger bør afholdes af branchen.

3.4. Vinfremstillingsmetoder, geografiske betegnelser og mærkning

- Usmidige procedurer for indførelse og tilpasning af vinfremstillingsmetoder stiller sig i vejen for styrkelse af konkurrenceevnen.
- EU-forordningerne er for komplicerede, specielt mht. definitioner, fremstillingsmetoder og klassifikation (af kvbd, bordvin med geografisk betegnelse og bordvin).
- På internationalt plan findes der ikke et kvalitetsbegreb, som svarer til kvbd, og EU's lovgivning omtaler ikke begrebet "geografisk betegnelse" svarende til definitionen i WTO's TRIPs-aftale om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder. Desuden har der i de senere årtier været en stigning i antallet af kvbd og bordvine med geografisk betegnelse, hvilket skaber forvirring blandt forbrugerne, svækker EU's politik for geografiske betegnelser både i og uden for EU og er med til at forringe markedssituationen.

- Vedrørende mærkning:
  - forbrugerne forvirres af vinetiketter, der er et resultat af komplicerede regler, som består af en blanding af retlige instrumenter, som behandler de forskellige vinkategorier forskelligt, og hvor nogle bestemmelser er produktafhængige
  - usmidige mærkningsregler besværliggør markedsføringen af europæiske vine. En væsentlig ulempe er forbuddet mod angivelse af årgang og druesort på bordvin uden geografisk betegnelse
  - lande uden for EU kritiserer jævnligt den europæiske mærkningspolitik hvad angår salgsbetegnelsen (f.eks. kvbd, bordvin med geografisk betegnelse og bordvin), brugen af valgfrie angivelser, beskyttede flaskeformer og politikken for traditionelle benævnelser. I denne forbindelse bør der ved gennemgang af mærkningsreglerne tages hensyn til reglernes virkning for importen fra tredjelande og EU's internationale forpligtelser.
- En uafhængig analyse viser, at en hensigtsmæssig liberalisering af vinfremstillingsmetoderne i overensstemmelse med reglerne fra Den Internationale Vinorganisation (OIV) og en mere forbrugervenlig mærkning vil give EU's vinproducenter mulighed for øget afsætning og styrket markedsføring, resulterende i styrket konkurrenceevne og bedre strukturel balance.

3.5. Sundhed og livsstil:

I de senere år har der været stigende omtale af unges voksende højrisiko-forbrug af alkohol. For ældre mennesker synes der imidlertid at være visse gavnlige helbredsvirkninger. Oplysninger om fordelene ved et moderat og ansvarligt vinforbrug og om skadelige virkninger af alkohol bør formidles til alle berørte. Dette bør afspejles i EU's politik.

4. MÅLSÆTNING FOR EN NY EU-VINPOLITIK

På denne baggrund bør den fremtidige ordning sikre bæredygtighed for producenterne, forberede gnidningsfri integration af Bulgarien og Rumænien og fuldt ud respektere vore internationale forpligtelser. EU's vinsektor producerer verdens bedste vin og har et uhyre stort potentiale, der bør videreudvikles på bæredygtig måde. Den nye politik skal desuden kunne reagere på skiftende omstændigheder med henblik på:

- at øge EU-vinproducenternes konkurrenceevne, styrke EU-kvalitetsvinenes renommé som verdens bedste, generobre tidligere markeder og erobre nye i EU og verden over
- at skabe en vinordning, der fungerer ved hjælp af klare og enkle regler, der er effektive og giver balance mellem udbud og efterspørgsel
- at skabe en vinordning, der bevarer de bedste traditioner i EU's vinproduktion, styrker det sociale net i mange landdistrikter og sikrer, at al produktion respekterer miljøet.

EU's nye vinpolitik bør desuden tage behørigt hensyn til samfundets stigende engagement i sundheds- og forbrugerbeskyttelse.

5. AKTIONSMULIGHEDER, DER ER OMFATTET AF KONSEKVENSANALYSEN, MEN IKKE UDGØR EN TILFREDSSTILLELSE LØSNING

På baggrund af forholdene i sektoren og de politiske mål har Kommissionen gennemgået fire aktionsmuligheder for reform af den fælles markedsordning for vin. Tre af disse muligheder – bevarelse af status quo, reform af den fælles markedsordning for vin efter samme model som reformen af den fælles landbrugspolitik samt fuldstændig deregulering – løser ikke vinsektorens problemer og modsvarer heller ikke sektorens særlige behov.

5.1. Status quo, eventuelt med visse begrænsede justeringer

På baggrund af de alvorlige problemer, der er knyttet til den nuværende fælles markedsordning hvad angår:

- bedre markedsligevægt,
- korrekt brug af reglerne i visse medlemsstater, navnlig plantningsforbuddet, og
- indpasning i den nye fælles landbrugspolitik,

vil en rent kosmetisk ændring hverken være økonomisk eller politisk bæredygtig.

Den nuværende fælles markedsordning har hverken fjernet overskudsproduktionen eller afhjulpet andre problemer, især ikke den svækkede konkurrenceevne, der viser sig i begæringerne om krsedestillation og de udenlandske vines stigende markedsandel i EU. Blandt en række involverede parter er der bred enighed om nødvendigheden af gennemgribende ændringer.

5.2. Reform efter samme linje som reformen af den fælles landbrugspolitik

Hovedfornyelsen i reformen af den fælles landbrugspolitik er afkoblingen af direkte betalinger fra produktionens art og indførelsen af enkeltbetalingsordningen. Til de væsentlige fordele hører mere fleksibel, markedsorienteret drift og overensstemmelse med WTO gennem foranstaltninger i den grønne boks. Som led i reformen vil budgettet for den fælles markedsordning helt eller delvis kunne anvendes til direkte betalinger til vingårde, der kan tages med i enkeltbetalingsordningen. Ekstra fordele vil være en væsentlig forenkling og indførelse af krydsoverensstemmelse for alle vinavlere. Modsat andre sektorer vil der imidlertid ikke være nogen åbenbart rimelig måde at fordele tilskuddene efter enkeltbetalingsordningen på.

Ud fra det foreliggende budget vil de mulige afkoblede betalinger være meget små til en flerårig kultur, og for mange avleres vedkommende vil de næppe opveje den mistede markedsstøtte.

Når markedsforanstaltningerne ophæves, samtidig med at der gives afkoblet indkomststøtte, overtager producenterne hele ansvaret for tilpasningen til de skiftende markedsforhold. Indføres systemet alene, vil markedet derfor nå til ligevægt, men først på mellemlang til lang sigt, og formodentlig først efter at sektoren har været igennem en alvorlig krise med en massiv tilpasningsproces.

5.3. Deregulering af vinmarkedet

Vælger man fuldstændig deregulering, vil det være ensbetydende med afskaffelse af alle politiske instrumenter til styring af produktionskapaciteten og markedet. Man afskaffer derved redskaber som nyplantningsforbud og rydning, omstrukturings- og omstillingspolitikken samt alle markedsforanstaltninger, så sektoren bliver totalt liberaliseret. Budgettet vil enten blive slettet eller overført til den anden søjle i den generelle politik for landdistriktsudvikling.

Den barske justering, der vil blive nødvendig ved umiddelbar gennemførelse af en sådan politik, vil sammen med de manglende ledsagende strukturmæssige foranstaltninger på kort sigt få alvorlige negative økonomiske og sociale konsekvenser for de berørte regioner.

6. GENNEMGRIBENDE REFORM AF DEN FÆLLES MARKEDSORDNING FOR VIN

Med udgangspunkt i sektorens problemer, potentiale og særlige forhold viser en nøje gennemgang af konsekvensanalysen, at det er nødvendigt at opretholde en særlig fælles markedsordning for vinsektoren, men at der er behov for en gennemgribende reform af ordningen.

Udfordringen er at tilpasse reglerne og produktionsstrukturen, så man får en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk vinsektor med muligheder på lang sigt, samtidig med at budgetmidlerne anvendes på den mest omkostningseffektive måde.

Kommissionen anser denne aktionsmulighed for at være det mest hensigtsmæssige svar på udfordringerne. Der er udpeget to varianter. Den første vil give hurtige svar på de nuværende vanskeligheder, men vil også kræve en hurtig og belastende omstilling af sektoren. Den anden fører til samme resultat, men med gradvis indfasning, der giver mulighed for en mere glidende omstilling af landdistrikternes økonomi og sociale netværk.

6.1. Gennemgribende reform af den fælles markedsordning – Variant A – ét trin

Afskaffelse af ordningen for plantningsrettigheder og rydning

Ordningen, der begrænser plantningsrettighederne, vil enten løbe indtil den 1. august 2010 eller blive afskaffet øjeblikkelig. Reelt vil antallet af hektar dog blive begrænset af reglerne om adgang til geografiske betegnelser.

Den nuværende rydningsordning vil samtidig blive afskaffet.

Hver hektar vinmark, der ryddes på avlerens bekostning, vil indgå i det støtteberettigede areal under enkeltbetalingsordningen.

6.2. Gennemgribende reform af den fælles markedsordning – Variant B – to trin

Denne strategi er analog med den, der er vedtaget for sukkersektoren, hvor første fase er genetablering af markedsligevægten, og anden fase er styrkelse af konkurrenceevnen, herunder afskaffelse af plantningsrettigheder. Det vigtigste element i variant B vil være strukturtilpasning, dvs. midlertidig genoptagelse af rydningsordningen. Ordningen, der indskrænker plantningsrettighederne vil blive forlænget indtil 2013, hvor den udløber. De mindst konkurrencedygtige

vinproducenter vil have stærkt incitament til at sælge deres plantningsrettigheder. Konkurrencedygtige producenter kan forventes hurtigt at ville fokusere stærkere på virksomhedens konkurrenceevne, da udgifterne til plantningsrettigheder ikke længere står i vejen for udvidelse. På mellemlang til lang sigt vil dette repræsentere en reduktion i deres faste produktionsomkostninger.

Rydningssubventionen vil blive fastsat på et attraktivt niveau. For at tilskynde til anvendelse af ordningen fra år 1 vil subventionen være faldende i plantningsrettighedernes tilbageværende løbetid. Målet er at rydde 400 000 ha i EU i løbet af en femårs periode med en maksimal samlet støtte på ca. 2 400 millioner EUR.

Vinavlere bør frit kunne vælge, om de ønsker at rydde eller ikke.

De landbrugsarealer, der har været benyttet til vinavl, vil efter rydning være berettiget til støtte under enkeltbetalingsordningen og vil modtage afkoblet direkte betaling.

Medlemsstatens budget kan suppleres med et fast beløb pr. ryddet hektar.

Til rydningssubventionen vil der være knyttet miljømæssige mindstekrav, så forringelse af jorden undgås.

6.3. ELEMENTER, DER ER FÆLLES FOR VARIANT A OG B

Begge varianter indeholder følgende foranstaltninger:

6.3.1. *Ophævelse af foranstaltningerne til forvaltning af markedet og indførelse af mere fremadrettede foranstaltninger*

Redskaberne til styring af markedet afskaffes fra dag ét, dvs.:

- støtte til destillation af biprodukter,
- destillation af vin til konsumalkohol og druesorter med dobbelt klassificering,
- støtte til privat oplagring,
- støtte til most til tilsætning og til fremstilling af druesaft.

Krisedestillation afskaffes eller afløses af en alternativ ordning med et sikkerhedsnet, hvortil det nationale budget anvendes.

6.3.2. *Nationalt budget*

Hver vinproducerende medlemsstat får stillet et budget til rådighed, der fastsættes efter objektive kriterier, og som den pågældende stat kan anvende til at finansiere foranstaltninger, som den selv vælger fra en given menu. Under variant A vil der dog i begyndelsen være flere ressourcer til rådighed, fordi der ikke er rydningsomkostninger.

Medlemsstaterne kan anvende budgettet til visse kriseforanstaltninger, f.eks. forsikring mod naturkatastrofer, grundlæggende sikring mod indkomstkriser, de

administrative omkostninger ved oprettelse af en sektorspecifik gensidig forsikringsfond⁹ og foranstaltninger som f.eks. høst af umodne druer. Brugen af budgettet vil være underkastet visse fælles regler (herunder miljømæssige mindstekrav) for at undgå forvriddning af konkurrencen, og det pågældende nationale program kræves godkendt af Kommissionen.

Programmet for omstrukturering og omstilling af vingårde vil blive opretholdt under det nationale budget.

6.3.3. *Udvikling af landdistrikter*

Mange foranstaltninger kunne indgå i de planer for landdistriktstudvikling, der vedtages af medlemsstaterne. Tilskyndelse og fordele kan gives i form af førtidspensionering af vinavlerne og støtte til miljøvenlig drift. Avlere, der beslutter at ophøre endeligt med al erhvervmæssig landbrugsdrift for at overdrage jorden til andre avlere, kan modtage et beløb på højst 18 000 EUR/år, i alt højst 180 000 EUR i højst 15 år. Støtten til miljøvenlige landbrugsforanstaltninger til dækning af ekstraomkostninger og indkomsttab ved etablering og opretholdelse af vinlandskaber/kulturlandskaber kan maksimalt udgøre 900 EUR/ha i en fem- til syvårig periode. Da planlægningen af landdistriktstudviklingen for perioden 2007-2013 er i gang, må der tilskyndes til sådanne foranstaltninger ved overførsel af midler mellem budgetposterne (på den ene side markedsstøtte og direkte betalinger, på den anden side landdistriktstudvikling), og midlerne vil være øremærket til de vinproducerende regioner, ligesom dette allerede har været gjort i tobaks- og bomuldssektorerne. Sådanne udviklingsprogrammer kan fremover spille en vigtig rolle for den økonomiske velfærd i vinsektoren og for beskyttelsen af miljøet i de vinproducerende regioner.

6.3.4. *Kvalitetspolitik/geografiske betegnelser*

Kvalitetspolitikken vil kunne gøres klarere, enklere, mere gennemsigtig og dermed mere effektiv på følgende måde:

- a) Ved grundig revision af de nugældende regler med henblik på at skabe bedre sammenhæng mellem EU's kvalitetspolitik og de internationale regler. Navnlig bør denne politik bringes klart på linje med TRIPs-aftalens bestemmelser. Den vinkvalitetspolitik, der er en del af den fælles markedsordning, må desuden bringes i overensstemmelse med den horisontale kvalitetspolitik (for beskyttede geografiske betegnelser (BGB) og beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB)). Kommissionen foreslår, at der oprettes to vinklasser: vin uden geografisk betegnelse og vin med geografisk betegnelse. Vine med geografisk betegnelse inddeles desuden i vine med beskyttet geografisk betegnelse og vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse. Der må fastsættes en procedure til registrering og beskyttelse af geografiske betegnelser.
- b) Begrebet EU-kvalitetsvine er baseret på geografisk oprindelse (kvalitetsvin produceret i bestemte dyrkningsområder). EU ønsker dette begreb bekræftet, tilpasset, fremmet og styrket verden over.

---

⁹ KOM(2005) 74 endelig.

- c) Udvidelse af brancheorganisationernes rolle, så de kan kontrollere og forvalte kvaliteten af den vin, der produceres på deres område. Kontrolinstrumenterne bør ligeledes styrkes, navnlig til produktion af vin af bestemte druesorter.

6.3.5. *Vinfremstillingsmetoder*

Vedrørende vinfremstillingsmetoder foreslår Kommissionen:

- at ansvaret for godkendelse af nye vinfremstillingsmetoder eller ændring af de eksisterende metoder overgår fra Rådet til Kommissionen, herunder ansvaret for EU-retten
- at OIV's vinfremstillingsmetoder anerkendes og indarbejdes i en kommissionsforordning
- at EU godkender de vinfremstillingsmetoder, der i forvejen er international enighed om, med henblik på fremstilling af vin til eksport til de pågældende destinationer
- at kravet om naturligt minimusalkoholindhold i vin ophæves, da det bliver overflødigt med den foreslåede begrænsning af tilsætning, og fordi lovgivningen indeholder et krav om, at den markedsførte vin skal have et minimumsalkoholindhold, udtrykt i volumen
- at der sikres et acceptabelt minimum af miljøbeskyttelse inden for vinfremstillingen.

6.3.6. *Tilsætning*

Sukkerreformen accentuerer problemet med brug af sukker i stedet for most som tilsætning til forøgelse af vinens alkoholindhold. Der er tre muligheder: at forhøje støtten til most, at kompensere for reduktionen i sukkerprisen, at lade støtten være uændret, hvilket kan medføre uligevægt, eller at fjerne støtten og forbyde brug af sukker. Alt i alt anser Kommissionen den sidstnævnte mulighed for at være den fordelagtigste, da den giver betydelige besparelser på budgettet og øger afsætningsmulighederne for most.

Desuden foreslår Kommissionen at nedsætte den maksimale tilsætning (af druemost) til 2 % undtagen i dyrkningsområde C (dvs. visse dele af Frankrig, Spanien, Portugal, Slovakiet, Italien, Ungarn, Slovenien, Grækenland, Cypern og Malta), hvor den maksimale tilsætning bør være 1 %.

6.3.7. *Mærkning*

Kommissionen foreslår mærkningsbestemmelserne forenklet ved udarbejdelse af ét enkelt sæt regler, der finder anvendelse på alle de forskellige vinkategorier og de særlige forhold, der gælder for hver af dem. Sådanne regler vil imødekomme forbrugernes ønsker og vil hænge bedre sammen med politikken for vinkvalitet. Navnlig vil dette indebære:

- overførsel af beføjelser fra Rådet til Kommissionen
- anvendelse af kun ét juridisk instrument på alle vine, idet reglerne i det horisontale mærkningsdirektiv 2000/13/EF suppleres i det nødvendige omfang

for at imødekomme vinsektorens særlige behov for obligatorisk og frivillig mærkning

- en smidigere mærkningspolitik, der tager hensyn til WTO's retningslinjer gennem: 1) fjernelse af forskellen mellem reglerne for mærkning af vine med og uden geografisk betegnelse og, som det vigtigste, lempelse af reglerne for angivelse af druesort og årgang på vine uden geografisk betegnelse, så EU's vinproducenter kan markedsføre vine af en type svarende til vine fra "den nye verden" (dvs. enkeltdruevine), hvorved EU's vinproducenter ligestilles med konkurrenter uden for EU, 2) bevarelse og forbedring af ordningen for traditionelle udtryk, 3) tilpasning af politikken for varemærker, 4) ændring af sprogreglerne i vinsektoren, så sprogene kan bruges på mere fleksibel måde, 5) sikring af sundheds- og forbrugeroplysning og -beskyttelse, 6) fuld orientering af forbrugeren om produktets oprindelse gennem hensigtsmæssige mærkningsregler for sporbarhed og 7) mulighed for, at forbrugerne får oplysning om fremstillingsmetodens miljømæssige aspekter.

6.3.8. *Salgsfremmende foranstaltninger og oplysningskampagner*

Flere berørte parter har, navnlig på seminaret den 16. februar, understreget, at der bør lægges større vægt på markedsføring af vin. Kommissionen vil føre en ansvarlig politik for salgsfremme og oplysning. Alle muligheder i EU's nuværende lovgivning bør udnyttes for at få gennemført ambitiøse salgsfremmende projekter uden for EU.

Desuden bør det overvejes at afholde oplysningskampagner i EU om ansvarligt/moderat vinforbrug.

6.3.9. *Miljø*

Kommissionen vil sikre, at reformen af vinordningen indebærer forbedringer med hensyn til de miljømæssige virkninger af vindyrkning og vinfremstilling. Navnlig vil Kommissionens indføre miljømæssige mindstekrav til vinsektoren, omfattende de vigtigste miljøbelastninger fra sektoren (dvs. jorderosion og -kontaminering, brug af plantebeskyttelsesmidler samt affaldshåndtering).

6.3.10. *WTO*

Et vigtigt element i den gennemgribende reform vil være at gøre den nye markedsordning WTO-venlig. De nuværende samhandelsforvridende foranstaltninger (i den gule boks) vil således blive fjernet, og hvor interne støtteforanstaltninger stadig anvendes, vil foranstaltninger i den grønne boks blive foretrukket. Det nuværende forbud mod fremstilling af vin af importeret most og blanding af vine fra EU med vine fra lande uden for EU vil blive gennemgået ud fra de samme kriterier.

7. SÅKALDT UREGLEMENTEREDE OG ULOVLIGE BEPLANTNINGER

Uanset ophævelsen af plantningsforbudet skal erhvervslivet og medlemsstaterne efterkomme EU's nuværende lovgivning vedrørende såkaldt ureglementerede vinmarker og ulovlige vinmarker. Overholdelsen af sådanne regler er en afgørende forudsætning for, at den nuværende fælles markedsordning kan fungere.

Efterkommes reglerne ikke, vil Kommissionen (fortsat) træffe passende foranstaltninger i forbindelse med afslutningen af regnskaberne eller om nødvendigt indlede overtrædelsesprocedurer i henhold til traktatens artikel 226.

8. BUDGETMÆSSIG VIRKNING

Der vil blive foretaget nøjagtige beregninger af ovennævnte foranstaltningers budgetmæssige virkning, når de formelle forslag til retsakter fremlægges. De finansielle virkninger menes dog ikke at ville overstige udgifterne for de seneste år.

9. AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER

Det er Kommissionens opfattelse, at en grundlæggende reform af den fælles markedsordning for vin er nødvendig.

Når disse ændringer til sin tid gennemføres, må det forventes at føre til forenkling og bedre regulering, hvilket vil få positive konsekvenser dels gennem begrænsning af omkostningerne til forvaltning og statistisk overvågning, dels gennem lettere gennemførelse og kontrol og dermed begrænsning af svig og misbrug af offentlige midler. Endvidere bliver forvaltningen mere effektiv, fordi medlemsstaterne får øget indflydelse på at afgøre, hvilken type foranstaltninger de skal anvende som reaktion på en given situation. Endelig vil en reform af denne art give Kommissionen væsentligt bedre muligheder for at styrke sin politiske målsætning i alle internationale fora, hvilket den aktivt vil tilstræbe.

Med nærværende meddelelse opfordrer Kommissionen alle berørte parter til at tage del i en åben debat om den kommende fælles markedsordning for vin, hvilket vil være til hjælp i arbejdet med at udforme forslag inden årets udgang.